

tigere fremmet, ville de i Henhold til Forskrifterne i § 7 kunne forene sig om at protogere Sagen til Hovedtingstedet.

Da Dommerens Reiser, som foran bemærket, ofte ville medtage en forholdsvis betydelig Tid, er det af Vigtighed at samle Afgjørelsen af saamange Sager som muligt til den Dag, da han skal indfinde sig paa det indenfor hans Bopæl beliggende Tingsted og Udkastets § 11 indeholder derfor nærmere Forskrifter om hvilke Sager der kunne foretages paa de ordinaire Tingdage og i hvilken Orden de skulle foregaae, ligesom det i det Helt af Paragrafen fremgaaer, at alle de Sager, som kunne komme til Behandling paa den ordinaire Tingdag, bør foretages paa denne, selv om en længere Tid skulde medgaae dertil, medens det, som ogsaa tidligere antydet, ikke vil kunne undgaaes, at der sættes Ekstraret og at private Politirets- og Strafferetsager foretages indenfor de ordinaire Tingdage, naar Sagernes Antal og Bessaffenhed gjøre Saadant nødvendigt. Forunderfølgelserne i Strafferetsager eller rettere Retssmoderne i disse, kunne, som ved § 6 bemærket, ikke ubetinget bindes til noget bestemt Tingsted, men Man har dog ved den i § 11 optagne Bestemmelse villet antyde, at disse Møder, naar ellers Intet taler derimod, bør foretages paa det Tingsted, hvor Sagen vilde være bleven behandlet, hvis den henhørte inden Dommerens egen Afgjørelse og saavidt muligt, naar Sagen ikke derved lider utilbørligt Ophold, paa den ordinaire Tingdag.

Der vilde vistnok ikke være Noget til Hinder for en nærværende Lov, at fastsætte en bestemt Dag i Ugen som den ordinaire Tingdag for alle de Retskredse, hvor der kun findes eet Tingsted, og for Hovedtingstedet i de andre Retskredse eller for at bestemme et vist Klokkeslet, til hvilket Retten skulde sættes, men da det med Hensyn til de andre Tingsteder bliver nødvendigt at bestemme Tingdagen og Tingtiden, under Hensynet til de tilstedeværende Forhold, f. Ex. om

Dommeren er nødsaget til at reise fra sit Hjem Dagen forud, eller om han kan reise samme Dag, men da først kan ankomme til Tingstedet længere opad Dagen o. s. v., har Man troet, at det kunde overlades Justitsministeriet at udfærdige en Retsorden, hvorved Dagen og Klokkeslettet for Afholdelsen af ordinair Ret i de forskjellige Underretskredse fastsættes.

ad § 12.

Medens Man har troet, at de forskjellige Spørgsmaal, der kunne opstaae med Hensyn til Indretningen og Ordningen af de Dommer-Embedet vedkommende Protokoller bedst ville kunne afgjøres af Justitsministeriet, navnlig i Kraft af den for Samme i § 15 begjærte Veimyndigelse, vil det dog uden Tvivl være nødvendigt at have en Lovforskrift om, af hvem disse Protokoller skulle autoriseres. Da dette intet ikke synes at burde skee ved Amtmanden, efterat det hidtil værende Forhold mellem ham og Underdommerne i de væsentligste Punkter er forandret, og da Indsendelse af Protokollene i dette Diemed til vedkommende Landsoverrets Formand vilde medføre altfor stor Bidtlostighed og Bekostning, staaer der neppe Andet tilbage, end at lade Protokollerne autoriseres af Dommeren selv, hvilket heller ikke skjønes at være forbundet med nogen Betænkelse.

ad § 13.

Da der ikke ansættes nogen særegen Rets-skriver, maa Udforelsen af Skriverforretningerne ved de forskjellige Retter besørjes af Dommeren selv, hvilket da naturligt vil skee ved det af ham antagne Kontorpersonale, saaledes som det ogsaa hidtil har været Tilfældet i de Jurisdiktioner, hvor Dommeren tillige er Rets-skriver. En lignende Bestemmelse er ogsaa foreslaet optaget i Udkastet til Nævningsloven af det af Folketinget til denne Sags Behandling i forrige Samling nedsatte Udvalg.